

Hoe zit het met de Dinosauriërs?

Deze eenvoudig en veel gestelde vraag, impliceert veel vragen met betrekking tot dinosauriërs (letterlijke betekenis "vreselijke hagedissen"). Wanneer leefden ze? Waarom stierven ze uit? Wat voor dieren waren het? Zegt de Bijbel er iets over? Pasten deze grote dieren wel in de ark van Noach?

Er waren ongeveer 300 verschillende soorten dinosauriërs. De meesten daarvan waren groot, sommigen zelfs gigantisch. Een volwassen dinosaurus was zo hoog als een flat met vijf verdiepingen. Maar er waren ook kleinere soorten, sommige zo groot als een kip (Bijvoorbeeld de Compagnatosaurus).

Als we ons concentreren op de vraag "Wanneer leefden de dinosauriërs?", dan zullen de meeste andere vragen vanzelf beantwoord worden. Er zijn twee totaal verschillende antwoorden mogelijk. Evolutionisten beweren dat dinosauriërs meer dan 60 miljoen jaar geleden leefden en uitstierven lang voordat de mens ten tonele verscheen. Anderen geloven dat de aarde veel jonger is en dat de mens tegelijkertijd met de dinosauriërs leefde. Zij geloven dat God de wereld en al het leven op aarde in een korte tijd (de scheppingsweek) geschapen heeft. Als we kijken naar het bewijsmateriaal, dan moet het niet al te moeilijk zijn om deze twee totaal verschillende antwoorden te toetsen.

Leefden de dinosauriërs meer dan 60 miljoen jaar voor de mens evolueerde?

Vrijwel alle boeken over dit onderwerp beweren van wel. Films en TV programma's schetsen ons beelden van een magische prehistorische wereld. Zelfs in kinderboeken en Disneyland wordt beweerd dat het zo is. De grote geleerden bevestigen het. We horen regelmatig verhalen die beginnen met indrukwekkende zinnen zoals "Twee honderd miljoen jaar geleden, toen de dinosauriërs de wereld regeerden . . ." Maar al deze beweringen zijn natuurlijk geen bewijs, soms wordt er wel een beroep gedaan op de wetenschap. Een bewijs moet echter zichtbaar, meetbaar en controleerbaar zijn.

Leefden de mens en dinosauriërs tegelijkertijd?

Onderzoekers in de voormalige Sovjet Unie hebben melding gemaakt van een steenlaag die meer dan 2000 dinosauriërs voetafdrukken bevat tezamen met "menselijke voetafdrukken".¹ Het is duidelijk dat beide soorten voetafdrukken zijn gemaakt in zand of modder dat later versteend is. Als het werkelijk om menselijke voetafdrukken gaat, dan mogen we concluderen dat de mens tegelijkertijd met de dinosauriërs heeft geleefd. Soortgelijke ontdekkingen zijn er gedaan in Arizona.² Als er geen evolutie theorie zou bestaan, zouden er maar weinigen aan twijfelen dat het hier inderdaad om menselijke voetafdrukken gaat.

Het boek Job uit het oude Testament is een van de oudste boeken die voor vrijwel iedereen toegankelijk zijn. Aan het einde van het boek lezen we dat God zijn grootheid als Schepper uitlegt aan Job. Dat doet Hij aan de hand van een dier dat de Behemoth wordt genoemd: *Zie toch de Behemoth, die Ik heb gemaakt, evenals u. Het eet gras zoals het rund. Zie toch de kracht in zijn lendenen, de sterkte in zijn buikspieren! Hij spannt zijn staart als een ceder, de spieren zijner dijen zijn samengestremgeld. Zijn beenderen zijn buizen van koper, zijn knoken gelijk staven van ijzer. (Job 40:15-18)*

In moderne vertalingen is de Behemoth ten onrechte vertaald met "Nijlpaard", dit dier heeft echter een staart als een touw en niet als een ceder. Er is waarschijnlijk maar een diersoort met een staart zo groot en sterk als een ceder (boom) en dat is een dinosaurus. De rest van deze passage in het boek Job spreekt over een groot dier dat niet bang is voor een woeste rivier en dat moeilijk te vangen is. Als de schrijver van het boek Job wist wat een dinosaurus was, dan is de datering volgens de evolutie theorie volkomen verkeerd en heeft de mens tegelijkertijd met de dinosauriërs geleefd. Het volgende hoofdstuk van het boek Job beschrijft een tweede diersoort die groot en woest is, een zeemonster dat Leviathan wordt genoemd.³ Het gaat hier niet over een walvis of een krokodil, er zijn bekende Hebreeuwse woorden voor deze dieren. De Leviathan heeft meer weg van een Plesiosaurus, een gigantisch zeemonster, waarvan evolutionisten beweren dat het 60 miljoen jaar geleden uitstierf.

(G)een Plesiosaurus. Dit tien meter lange monster werd opgehaald door een Japanse vissersboot in 1977. Helaas werd de vangst kort na het nemen van deze foto overboord gegooid. Het bericht haalde wekenlang de voorpagina's van de kranten in Japan. Meerdere Japanse wetenschappers geloofden dat het hier om een Plesiosaurus ging en de ontdekking van deze eerste moderne Plesiosaurus werd herdacht met een speciaal uitgegeven postzegel. In de vorige uitgave van dit boek werd ten onrechte vermeld dat het hier mogelijk om een echte Plesiosaurus ging. Na het lezen van Engelse vertalingen van andere Japanse wetenschappers en het bestuderen van soortgelijke foto's van in staat van ontbinding verkerende reuzenhaaien, lijkt het toch waarschijnlijker dat het hier om deze laatste gaat.⁴ Een sterke mate van ontbinding vlak bij de kop van de haai wekte de indruk van een lange nek. Bij deze excuses voor de onjuistheid.

De afgelopen drie eeuwen zijn er regelmatig meldingen geweest vanuit Zaire in west Afrika, dat er dinosauriërs voorkomen in afgelegen moerassen. Deze meldingen zijn vaak afkomstig van mensen met een opleiding, ooggetuigen en anderen die in staat zijn dinosauriërs te onderscheiden. Twee expedities onder leiding van de biochemicus Dr.

Roy Mackal van de Universiteit van Chicago hebben veel van de verklaringen (waaronder een aantal van wetenschappers) geverifieerd, maar hebben zelf helaas geen dinosauriërs gezien.⁵ Als deze beschrijvingen juist zijn, dan zijn mens en dinosauriërs tijdgenoten.

Tenslotte is er ook nog de boeiende erfenis van legenden over draken. Vrijwel alle oude culturen hebben verhalen of afbeeldingen van draken, die sterk aan dinosauriërs doen denken.⁶ Het monster Grendel uit het Angelsaksische heldendicht Beowulf bijvoorbeeld, toont opmerkelijk veel overeenkomsten met een Tyranosaurus Rex! De World Book Encyclopedie stelt dat:

De draken uit legenden tonen vreemd genoeg overeenkomsten met diersoorten die inmiddels zijn uitgestorven. Ze lijken erg op de grote reptielen [de dinosauriërs], die de aarde bewoonden lang voordat de mens verondersteld werd op het aardse toneel te verschijnen. Draken waren over het algemeen slecht en vernietigend. Ieder land kent ze uit de eigen mythologie.⁷

De simpelste en meest voor de hand liggende verklaring voor zo veel overeenkomstige beschrijven van draken is dat de mensheid ze eens gekend heeft.

Wat veroorzaakte dan het uitsterven van de dinosauriërs? De vloed natuurlijk.

Aangezien er beenderen van dinosauriërs worden gevonden tezamen met andere fossielen, hebben deze geleefd toen de vloed begon. Er zijn tientallen theorieën om het uitsterven van dinosauriërs te verklaren, maar ze hebben allemaal problemen. (Zie deel 2) De belangrijkste voedselbronnen waren door de vloed begraven, daarom hadden de dinosauriërs die de vloed overleefden moeilijkheden om zich zelf van voldoende voedsel te voorzien en dus stierven ze uit.

Waren er dinosauriërs op de Ark? Natuurlijk, God had Noach de opdracht gegeven om vertegenwoordigers van alle landdieren op de Ark te brengen. (Sommige dinosauriërs waren zeedieren en konden buiten de Ark overleven.) Maar waarom zou Noach volwassen dieren moeten meenemen? Jonge dinosauriërs zouden veel minder ruimte in beslag nemen, minder eten en gemakkelijker te onderhouden zijn. Het enige doel om dieren op de Ark te brengen was ervoor te zorgen dat ze na de vloed de aarde weer zouden kunnen bevolken. Jonge dieren zijn daartoe veel beter in staat als oudere. De meeste, en mogelijk alle, dinosauriërs worden geboren uit eieren. Het grootste dinosauriër ei dat ooit gevonden is was ruim 30 centimeter lang. Kuikens zouden zelfs na een jaar verblijf op de ark nog steeds relatief makkelijk te verzorgen zijn.

Waarschijnlijk werden de dinosauriërs zo groot, omdat ze eeuwen oud werden. De oudvaders in de Bijbel werden ruim negenhonderd jaar. (Zie FAQ) Als de oorzaak van dat lange leven ook van toepassing is op de dinosauriërs, dan konden ze verschrikkelijk groot worden. Reptielen blijven hun hele leven groeien. Misschien dat de grote dinosauriërs, die een aantal overeenkomsten hebben met reptielen, gewoon heel erg oud waren.

Referenties en kanttekeningen

1. Alexander Romashko, "Tracking dinosauriërs," *Moscow News*, No. 24, 1983, p. 10.
2. Paul O. Rosnau et al., "Are Human and Mammal Tracks Found Together with the Tracks of dinosauriërs in the Kayenta of Arizona?", Parts I and II, *Creation Research Society Quarterly* ; Vol. 26, September 1989, pp. 41-48 and December 1989, pp. 77-98.
- Voor 1986 dacht men dat er dinosaurus sporen tezamen met mensensporen gevonden waren bij de oever van de Paluxy rivier in Texas. Sommige, maar misschien niet alle, menselijk uitziende sporen werden waarschijnlijk gemaakt door een gedeelte van de voet van de dinosaurus. Een film "Footprints in Stone" en een boek van John Morris "Tracking Those Incredible Dinosaurs", die aandacht gaven aan de opvatting dat het hier om mensensporen ging zijn ingetrokken. Sommige creationisten zijn nog altijd van mening dat de mens-achtige sporen echt van mensen afkomstig zijn. In ieder geval is er meer onderzoek nodig en dienen een aantal vragen beter beantwoord te worden, voordat de conclusie kan worden getrokken dat er mensensporen gevonden zijn langs de Paluxy rivier.
- In Uzbekistan zijn 86 opeenvolgende afdrucken van paardevoeten gevonden tezamen met 90 -100-miljoen-jaar-oude veronderstelde dinosaurus sporen. Voor evolutionisten is het bijna net zo moeilijk om te geloven dat paarden en dinosauriërs tegelijkertijd leefden als dat de mens en de dinosauriërs tegelijkertijd leefden. Paarden ontstonden volgens de evolutieleer miljoenen jaren nadat de dinosauriërs uitstierven. [Zie Y. Kruzhilin en V. Ovcharov, "A Horse from the Dinosaur Epoch?" *Moskovskaya Pravda* (Moscow Truth), 5 February 1984.] Voor een verslag van een viervoetig dier dat hoefachtige voetafdrukken achterliet vlakbij zo'n 1000 dinosaurus afdrucken, zie Richard Monastersky, "A Walk along the Lakeshore, Dinosaur-Style," *Science News*, Vol. 136, 8 July 1989, blz. 21.
3. De Leviathan wordt ook genoemd in Psalm 74:14 en 104:26 en in Jesaja 27:1. Zowel de Leviathan als de Behemoth worden beschreven in het apocriefe boek II Esdras. II Esdras 6:49-53 vermeldt dat deze dieren op de vijfde dag werden geschapen en een eigen gebied kregen toegewezen in verband met hun enorme omvang.
4. Glen J. Kuban, "Sea-Monster or Shark? An Analysis of a Supposed Plesiosaur Carcass Netted in 1977," *Reports of the National Center for Science Education*, Vol. 17, No. 3, May/June 1997, pp. 16-19, 22-28.
- Pierre G. Jerlström, "Live Plesiosaurs: Weighing the Evidence," *Creation Ex Nihilo Technical Journal*, Vol. 12, No. 3, 1998, pp. 339-346.
- Pierre G. Jerlström and Bev Elliott, "Letting Rotting Sharks Lie," *Creation Ex Nihilo Technical Journal*, Vol. 13, No. 2, 1999, pp. 83-87.
5. Roy P. Mackal, *A Living Dinosaur?* (New York: E. J. Brill, 1987).
- "Living Dinosaurs?" *Science* 80, November 1980, pp. 6-7.
- Jamie James, "Bigfoot or Bust," *Discover*, March 1988, pp. 44-53.
6. Lorella Rouster, "The Footprints of Dragons," *Creation Social Science and Humanities Quarterly*, Fall 1978, pp. 23-28.
7. Knox Wilson, "Dragon," *The World Book Encyclopedia*, Vol. 5, 1973, p. 265.

Wat zegt de Bijbel over dinosaurussen? Komen dinosaurussen in de Bijbel voor?

Vraag: "Wat zegt de Bijbel over dinosaurussen? Komen dinosaurussen in de Bijbel voor?"

Antwoord: Het onderwerp van dinosaurussen in de Bijbel is een onderdeel van een groter debat dat binnen de Christelijke gemeenschap plaatsvindt over de leeftijd van de aarde, de correcte interpretatie van Genesis, en hoe het fysieke bewijs dat we om ons heen aantreffen geïnterpreteerd zou moeten worden. Zij die in een hogere leeftijd van de aarde geloven neigen het er over eens te zijn dat dinosaurussen *niet* in de Bijbel worden genoemd, omdat de dinosaurussen volgens hun paradigma al miljoenen jaren voordat de eerste mens de aarde bewandelde uitstierven. De mannen die de Bijbel schreven konden dus onmogelijk met eigen ogen levende dinosaurussen hebben gezien.

Zij die in een jongere aarde geloven hebben de neiging het er over eens te zijn dat dinosaurussen *wel* in de Bijbel worden vermeld, hoewel deze nooit specifiek het woord "dinosaurus" gebruikt. In plaats daarvan gebruikt de Bijbel het Hebreeuwse woord *tanniyn*. Tanniyn wordt in anderstalige Bijbels op verschillende manieren vertaald; soms als "zeemonster", soms als "serpent". De meest voorkomende vertaling is "draak". De tanniyn lijkt een of ander reusachtig reptiel te zijn geweest. Deze wezens worden in het Oude Testament bijna dertig keer genoemd en worden zowel op het land als in het water aangetroffen.

Naast het feit dat deze reusachtige reptielen bijna dertig keer in algemene zin in het Oude Testament worden vermeld, beschrijft de Bijbel een aantal schepsels op een dusdanige manier dat sommige schriftgeleerden geloven dat de schrijvers het over dinosaurussen zouden kunnen hebben gehad. *Behemoth* wordt als de machtigste van al God's wezens afgespiegeld, een reus wiens staart lijkt op een cederboom (Job 40:15 en verder). Sommige schriftgeleerden probeerden Behemoth als een olifant of als een nijlpaard aan te merken (zie bijvoorbeeld de Nieuwe Bijbel Vertaling). Anderen wijzen op het feit dat olifanten en nijlpaarden zeer dunne staarten hebben, die totaal niet vergeleken kunnen worden met een cederboom. Aan de andere kant hadden dinosaurussen zoals de Brachiosaurus en de Diplodocus enorme staarten die men wel gemakkelijk zou kunnen vergelijken met een cederboom.

Bijna elke beschaving uit de oudheid kent de een of andere kunstvorm die reusachtige reptiel-achtige wezens afbeeldt. Petrogliefen,

artefacten en zelfs kleine kleifiguren die in Noord-Amerika zijn gevonden lijken op moderne afbeeldingen van dinosaurussen. Etsen in stenen in Zuid-Amerika vertonen mensen die op Diplodocus-achtige wezens rijden en, verbazingwekkend, afbeeldingen vertonen die lijken op Triceratops-, Pterodactylus- en Tyrannosaurus Rex-achtige wezens. Romeinse mozaïeken, aardewerk van de Maya's en de stadsmuren van Babylon zijn allemaal getuigen van de menselijke fascinatie met deze wezens, die noch plaatsgebonden, noch cultuur-gebonden blijkt te zijn. Nuchtere verslagen zoals die in Marco Polo's *Il Milione* vermengen zich met fantastische verhalen over schatten-verzamelande beesten. Er bestaan ook moderne meldingen van dergelijke waarnemingen hoewel deze gewoonlijk met een overweldigend scepticisme worden behandeld.

Naast de substantiële hoeveelheid antropologisch en historisch bewijs voor een gelijktijdig bestaan van dinosaurussen en mens, bestaat er ook nog fysiek bewijs, zoals gefossileerde voetstappen van zowel dinosaurussen als mensen die samen werden aangetroffen op locaties in Noord-Amerika en West-Centraal Azië.

Nou, komen dinosaurussen in de Bijbel voor? Deze kwestie is verre van afgehandeld. Het hangt er van af hoe je het beschikbare bewijs interpreteert en hoe je de wereld om je heen bekijkt. Wij van GotQuestions.org geloven in de interpretatie van een jonge aarde en wij geloven dat dinosaurussen en mensen samen leefden. We geloven dat de dinosaurussen ergens na de Zondvloed uitstierven als gevolg van een combinatie van dramatische klimaatsveranderingen en het feit dat er onhophoudelijk door de mens op hen werd gejaagd.